

POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wojciechowski

w sprawie z powództwa A. T.

przeciwko M.

o przywrócenie do pracy i wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 25 stycznia 2024 r.,
skargi nadzwyczajnej wniesionej przez powódkę od wyroku Sądu Okręgowego
w Radomiu z 2 marca 2023 r., sygn. VI Pa 5/22,

odrzuca skargę nadzwyczajną.

UZASADNIENIE

Pismem z 1 grudnia 2023 r. A.T. wniosła w imieniu własnym do Sądu
Najwyższego skargę nadzwyczajną od wyroku Sądu Okręgowego w Radomiu z 2
marca 2023 r., sygn. VI Pa 5/22.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 89 § 2 ustawy z 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym
(Dz. U. z 2023 r., poz. 1093 ze zm., dalej jako u.SN) skargę nadzwyczajną może
wnieść Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich oraz, w zakresie
swojej właściwości, Prezes Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej,
Rzecznik Praw Dziecka, Rzecznik Praw Pacjenta, Przewodniczący Komisji
Nadzoru Finansowego, Rzecznik Finansowy, Rzecznik Małych i Średnich
Przedsiębiorców i Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Wobec treści art. 89 § 2 u.SN legitymacja do wniesienia skargi nadzwyczajnej nie przysługuje stronie postępowania. Oznacza to, że w postępowaniu ze skargi nadzwyczajnej zdolność strony do inicjowania tego postępowania jest wyłączona. Sporządzenie skargi nadzwyczajnej osobiście przez stronę jest dotknięte brakiem nieusuwalnym i powoduje konieczność odrzucenia skargi nadzwyczajnej, jako niedopuszczalnej (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 26 lipca 2023 r., II NSNc 309/23).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. w zw. z art. 95 pkt 1 u.SN, orzekł jak w sentencji.

[JW]

[ał]